

Човѣкъ трѣбва да изучава звуковетѣ, за да се свърже съ енергиитѣ, които протичатъ презъ тѣхъ, и да може по такъвъ начинъ да си въздействува. Съ енергиитѣ, които излизатъ отъ мислитѣ, чувствата, думитѣ и постѣпкитѣ на човѣка се обясняватъ хармоничнитѣ и дисхармоничнитѣ състояния, които човѣкъ преживява. Представете си, че вие мислите за нѣкой вашъ приятелъ, и като си спомните за него, усѣщате едно приятно, хармонично разположение. Коя е причината за това разположение? — Добрата мисль, която отправяте къмъ приятеля си. Мисльта, изобщо, не върви въ права линия, но е малко вълнообразна. Въ това време и приятелътъ ви отправя къмъ васъ добра мисль и се готви да ви посети, понеже ви е обещалъ. Вашитѣ мисли се срѣщатъ съ неговитѣ и между тѣхъ става правилна обмѣна. Понеже мислитѣ сж вълнообразни, възвишенията отъ мисльта на приятеля ви съвпадатъ съ низинитѣ на вашата мисль и продължаватъ своя пътъ (фиг. 1). Вие се усѣщате добре, хармонично разположени. Обаче, най-малкото съмнение по отношение на приятеля ви, нарушава хармонията на вашитѣ мисли, и вие усѣщате главоболие, напрежение около слѣпитѣ очи. Съмнението е причина за сблъскването на вашитѣ мисли. Какъ става това сблъскване? — Възвишенията на мислитѣ на вашия приятелъ не влизатъ вече въ трапчинкитѣ на вашата мисль, но се срѣщатъ възвишения съ възвишения, вследствие на